

МЕТОДИКА
за определяне на цените и ценовите пакети на универсалната услуга

Общи положения

Чл. 1. С методиката се регламентира определянето на цените и ценовите пакети на универсалната услуга.

Чл. 2. Универсалната услуга се предоставя от предприятия, на които е възложено задължение за предоставянето ѝ или на част от нея, на цялата или на част от територията на страната, по реда на глава единадесета, раздел III от Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41/2007 г.), (ЗЕС) и Наредбата за изискванията и параметрите на качеството за универсалната услуга, специалните мерки за хора с увреждания и реда за избор на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги и за възлагане на задължението за предоставяне на универсалната услуга (Наредбата).

Чл. 3. Предприятията по чл. 2 определят като достъпни цените за:

1. свързване в определено местоположение към обществената телефонна мрежа, отнасящо се до обосновано искане за свързване, подадено от краен потребител;
2. поддръжка на достъп до обществени телефонни услуги (месечен абонамент/стандартен план);
3. ценови пакет за хора с увреждания;
4. ценови пакет за хора със специални социални нужди;
5. ценови пакет за хора с ниски доходи.

Общи принципи за начина на определяне и изменение на цените и ценовите пакети на универсалната услуга

Чл. 4. Предприятията по чл. 2 определят цените на услугите по чл. 3 при спазване на следните общи принципи:

1. отчитане на разходите по предоставяне на услугите;
2. географско осредняване на цените по чл. 3, т. 1 и т. 2 за територията, на която предприятието предоставя услугата;
3. заменимост на услугите по чл. 3 със съответни алтернативни обществени електронни съобщителни услуги;
4. отчитане на равнището на действащите цени на услугите по чл. 3;
5. отчитане влиянието на индекса на потребителските цени.

Чл. 5. При определяне на цените по чл. 3 предприятията по чл. 2 спазват следните изисквания:

1. Изменението на цените на всяка от услугите по чл. 3 не може да надвишава индекса на потребителските цени, определен съгласно чл. 6.
2. В рамките на една година цената на услугата по чл. 3, т. 2 не може да нараства с повече от 2 лв. спрямо размера на цената, която е била в сила към края на предходната година.
3. Цените могат да се променят на период не по-кратък от една година.

Чл. 6. (1) Изменението на действащите цени се определя по следната формула:

$\Delta P = CPI - X$, където:

ΔP е изменението на действащите цени;

CPI е акумулираният индекс на потребителските цени, изчислен по данни на Националния статистически институт (НСИ) за общи индекси на потребителските цени по месеци. За база на изчисленията се приема месечният индекс на инфлацията, относим към месеца, в който цените по чл. 3 влязат в сила, а натрупването на инфлацията се извършва до месеца, преди внасяне на предложение за изменение на цените;

X е ценови коригиращ фактор.

(2) За месеците, за които не са публикувани данни на НСИ, индексът на инфлация се определя въз основа на данни на Министерство на финансите за прогнознния индекс на инфлация.

(3) Ценовият коригиращ индекс се определя ежегодно или за еднократно прилагане от Комисията за регулиране на съобщенията (комисията), в проценти, за всяко от предприятията по чл. 2.

(4) С цел постигане на предвидимост и стабилност на цените на универсалната услуга стойността на ценовия коригиращ индекс се определя в диапазона от (-3,5 на сто) до (+3,5 на сто).

(5) При определяне на стойността на ценовия коригиращ индекс комисията отчита общите принципи по чл. 4.

(6) До определяне на ценовия коригиращ индекс от комисията стойността му се приема за равна на нула.

(7) Комисията може да определи стойност на ценовия коригиращ индекс и след отправено мотивирано искане от предприятие по чл. 2.

(8) При определена от комисията отрицателна стойност на ценовия коригиращ индекс всяко предприятие по чл. 2 има задължение да подготви изменение на цените на услугата в срок до един месец от уведомяването за определения размер на ценовия коригиращ индекс.

Чл. 7. Предприятията по чл. 2 предоставят за одобряване от комисията цените и ценовите пакети по чл. 3, заедно с документите по ценообразуването по реда и в сроковете, посочени в чл. 196 от ЗЕС.

Определяне на цена за свързване в определено местоположение към обществената телефонна мрежа и достъп до обществени телефонни услуги

Чл. 8. Цените на услугите по чл. 3, т. 1 и 2, определени от предприятията по чл. 2 към момента на възлагане на задължението от страна на комисията, не могат да надхвърлят цените на съответните услуги, действащи към момента на обявяване на намерение за провеждане на конкурс за избор на предприятия и за възлагане предоставянето на универсалната услуга от страна на комисията по реда на Наредбата.

Определяне на цени на ценови пакети на универсалната услуга

Чл. 9. (1) Предприятията по чл. 2 определят месечна цена за всеки един от пакетите по чл. 3, т. 3, 4 и 5, която включва месечен абонамент и месечно потребление, включващо определен обем минути за осъществяване на селищни или селищни и междуселищни разговори. Когато е неприложимо месечно потребление да се определя в минути, то същото се определя в еквивалентния брой импулси.

(2) Цената на всеки от пакетите по предходната алинея е по-ниска от сумата от цените на същите услуги, предлагани извън пакета.

(3) След изчерпване на потреблението, включено в цената на пакетите, абонатите заплащат ползваните услуги извън пакета по цени, определени при обичайните търговски условия.

Чл. 10. Обемът на месечно потребление, включен в ценовите пакети по чл. 3, т. 3, 4 и 5, се определя ежегодно по мотивирано предложение на предприятията по чл. 2 и след консултации с комисията.

Чл. 11. (1) Цената на ценовия пакет по чл. 3, т. 3 е по-ниска от сумата от цените на същите услуги, предлагани извън пакета, с не по-малко от 90 на сто.

(2) Ценовият пакет по ал. 1 се предоставя на хора с увреждания, за които органите на медицинската експертиза са установили степен на намалена работоспособност или намалена възможност за социална адаптация над 50 на сто.

Чл. 12. (1) Цената на ценовия пакет по чл. 3, т. 4 е по-ниска от сумата от цените на същите услуги, предлагани извън пакета, с не по-малко от 95 на сто.

(2) Ценовият пакет по ал. 1 се предоставя на хора със специални социални нужди, настанени социални или здравни заведения по списък, предложен от Министерството на труда и социалната политика, съгласуван с Министерството на здравеопазването и одобрен от предприятията по чл. 2.

(3) Списъкът на социалните или здравните заведения по предходната алинея се актуализира ежегодно до 31 януари.

Чл. 13. (1) Цената на ценовия пакет по чл. 3, т. 5 е по-ниска от сумата от цените на същите услуги, предлагани извън пакета, с не по-малко от 75 на сто.

(2) Ценовият пакет по ал. 1 се предоставя само на лица, които представят на предприятието официален документ, доказващ, че са с ниски доходи. За такъв документ се считат индивидуалните административни актове, издавани на лица, които имат право на месечно социално подпомагане от Агенцията за социално подпомагане, както и актове на други органи, които имат компетентност да издават официален документ, доказващ, че едно лице е с ниски доходи. При изменение на законодателството за такъв документ ще се счита всеки документ, издаван от държавно ведомство, което има същите или сходни правомощия с Агенцията за социално подпомагане.

Чл. 14. Предприятията по чл. 2, задължени да предоставят пакетите по чл. 3, т. 3, 4 и 5, могат да определят и цени за пакетите по-ниски от цените, определени съгласно чл. 11, 12 и 13.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на тази методика:

1. „Хора с увреждания” са лицата, които в резултат на анатомично, физическо или психическо увреждане са с трайно намалени възможности да изпълняват дейности по начин и в степен, възможни за здравия човек, и за което органите на медицинската експертиза са установили степен на намалена трудоспособност или намалена възможност за социална адаптация 50 и над 50 на сто.
2. „Хора с ниски доходи” са лицата, които ползват различни социални помощи към момента на подаване на искане за ползването на универсална услуга.
3. Цени, определени при обичайни търговски условия, са цените, прилагани от предприятията по чл. 2 за абонати, които ползват същите услуги извън ценови пакети.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Тази методика се приема на основание чл. 195, ал. 1 от ЗЕС.

§ 3. Тази методика отменя Методика за условията и реда за определяне достъпността на цената на универсалната далекосъобщителна услуга (обн., ДВ, бр. 78 от 2004 г.).

§ 4. Цените, за които комисията е приела, че съответстват на нормативните изисквания във връзка с предоставянето на универсалната услуга от предприятието, на което е възложено задължението по отменения Закон за далекосъобщенията, остават в сила до влизане в сила на решенията на комисията, с които се налагат специфични задължения на предприятия във връзка с предоставянето на универсалната услуга.